

Zásady a stanoviska baptistů.

1. Nejvyšší autoritou naší víry a praxe je Ježíš Kristus, přítomný své církvi skrze Ducha svatého.

Baptisté uznávají vládu a svrchovanou autoritu Ježíše Krista, zmrtvýchvstalého Božího Syna, který je podle svého zaslíbení přítomen každému shromáždění věřících a všemu dílu svěženému církvi.

2. Písma Starého a Nového zákona jsou nám primárním pramenem a normou Božího zjevení v Kristu.

Bůh k nám mluví skrze Duchem inspirovaná Písma a psané slovo proto svědčí vlastnímu Slovu, kterým je Ježíš Kristus. Všechno křesťanské učení podléhá normě Písma, každá generace však smí z moci Ducha svatého slyšet Boží slovo pro sebe nově. Bůh tímto způsobem oslovuje i jednotlivce. Každý věřící je volán k osobnímu studiu Písma, ve svém poznání se však dává oslovit i porozuměním širšího společenství vyznávající církve.

3. Jsme součástí v dějinách vzniklé církve Ježíše Krista a vyznáváme víru v jednoho Boha - Otce, Syna a Ducha svatého.

Baptistické sbory navazují na svědectví a praxi prvotní církve a duchovní tradici protestantské reformace v Evropě. K jejím ústředním principům se hlásí. Nemají závazné církevní konfese, vyznavačské dokumenty prvních století církve (Apoštolské vyznání víry, Nicejsko-cařihradské vyznání a Chalcedonskou definici) však pokládají za svědectví křesťanské pravdě.

4. Za základní výraz křesťanského života pokládáme osobní víru v Ježíše Krista a jeho následování.

Každý křesťan osobně vyznává Ježíše Krista jako Spasitele a Pána. Osobní přijetí daru víry vede z Boží milosti k radikálnímu uřednictví podle životního vzoru Ježíše Krista, a to v církvi i širší společnosti.

5. Konáme křest jako viditelné připojení k "tělu Kristovu".

V odezvu na Boží milost věřící ve křtu ponořením osobně vyznává, že se vírou stává účastníkem Kristovy smrti a vyjadřuje tak naději ve vzkříšení i svou poddanost Kristu jako Pánu. Baptisté věří, že pro pochopení podstaty víry, církve a uřednictví má novozákonní praxe vyznavačského křtu zásadní význam.

6. Věříme, že všechny údy Kristovy církve mají podíl na stolu Páně.

Věřící, kteří tvoří církev, jsou ve smluvním spojení se svým Bohem a se sebou navzájem ve společné bohoslužbě, práci a obecnství. Bůh je takto svolal jako viditelné "tělo Kristovo" do konkrétního společenství a oni svobodně a vděčně do něho vstupují. Vzájemnost i závazek svého společenství vyjadřují přijetím Kristova pozvání k jeho stolu. V něm jsou i ve společenství s "tělem Kristovým", rozšířeném po celém světě.

7. Věříme, že každý místní sbor má svobodu a odpovědnost hledat a nalézat, co je Kristovou vůlí v jeho vlastním životě a díle.

Členové místního sboru řeší na sborových setkáních všechny své duchovní, kázeňské i praktické záležitosti pod vládou Kristovou společně. Každý sbor je ve své odpovědnosti zcela svobodný, ale při hledání toho, co je Kristovo, rozpoznává svou duchovní závislost na ostatních.

8. Zastáváme zásadu "všeobecného kněžství věřících", podle níž jsou všechny údy sboru povolány ke službě.

Každý, kdo je Kristem povolán, přijímá ke své službě prostřednictvím Ducha svatého specifické dary. Členové sboru každé jednotlivé povolání zodpovědně rozpoznávají a přezkušují. Těm, kdo jsou povoláni k duchovnímu vedení, je na základě tohoto zmocnění svěřena zvláštní odpovědnost za vyučování a pastýřskou péči.

9. Věříme, že vzájemný svazek uskutečněný v místním sboru vede k vytváření širších svazků mezi sbory a společenstvími sborů kdekoliv je to možné.

Místní baptistické sbory vyhledávají od samého počátku své historie obecnství s jinými sbory. Jeho účelem je vzájemné povzbuzení, sdílení zkušeností i dělba praktické služby jako svědectví smíření okolnímu světu. Jednotlivé sbory proto tvoří baptistická společenství i ekumenická partnerství, a to jak na národní, tak na mezinárodní úrovni.

10. Věříme, že každý učedník Ježíše Krista je povolán být svědkem Boží vlády v Kristu, a že posláním církve je poslušně se podílet na tom, co Bůh koná ve světě.

Tak, jako platí, že každý křesťan vyznává svou víru, tak také platí, že každý učedník je povolán aktivně se podílet na šíření Kristova evangelia ve světě. Přicházející Boží vláda však církev přesahuje a svědectví o ní vede k účasti na díle spravedlnosti, zajištění dostatku pro všechny, zachování a obnovy zdraví, vzdělání a míru ve světě.

11. Hájíme svobodu svědomí, a proto přijímáme i skutečnost, že mezi námi zůstávají rozdíly.

Baptisté v celé své historii naléhali na vlády, aby přijaly zákony zajišťující svobodu svědomí ve věcech náboženské víry a praxe a rozšiřující prostor osobní svobody všude, kde to neznamená omezení svobody jiných. Baptisté též uplatňují zásadu duchovní svobody mezi sbory. Kde existuje společná oddanost Ježíši Kristu a jsou respektovány baptistické zásady, tam ať je vítána i rozmanitost a přijímány odlišnosti.

12. Zasazujeme se o oddělení církve od státu, jež má svůj základ ve výlučnosti Kristovy vlády v církvi.

Stát by neměl mít žádnou legislativní moc ve věcech náboženské víry nebo se nějak podílet na řízení církví. Církev by zase měla bránit přijímání zákonů, které křesťany proti jiným občanům zvýhodňují či naopak poškozují. Žádná země nebo její část nemá být státem vyhrazena jen určité náboženské tradici. Kde stát nenaplnuje své Bohem určené poslání, mají jednotliví křesťané i církve jako celek pozvedat svůj prorocký varovný hlas.

13. Jako křesťané žijeme v naději na Kristův příchod v slávě a na dovršení jeho vykupitelského díla skrze proměnu všeho stvoření.

Naděje v Boží budoucnost má mocný účinek na přítomný život. Pro tuto naději se baptisté angažují v evangelizaci, v odpírání násilí ve společnosti, v podpoře žádoucích společenských změn a rozpoznávají i svou odpovědnost za celé stvoření.